

Sygn. akt V U 1010/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Barbara Odelska**

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Zadrozna

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2013r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z odwołania **W. J.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.**

z dnia 20 września 2012 r., znak (...)

o rentę

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu W. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 28 maja 2012 r. na okres 2 lat,

II. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego.

UZASADNIENIE

Ubezpieczony W. J. w odwołaniu od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 20.09.2012 roku, znak (...) domagał się jej zmiany, poprzez przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Odwołując się od powyższej decyzji ubezpieczony podniósł, że nie zgadza się z powyższym orzeczeniem, gdyż całkowicie utracił zdolność do pracy zarobkowej i nie rokuje poprawy stanu zdrowia w najbliższym czasie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podnosząc, że lekarz orzecznik jak i komisja lekarska nie stwierdzili by schorzenia ubezpieczonego powodowały niezdolność do pracy.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. J., ur. (...), lat 55, zawód wyuczony mechanik. Pracował jako hydraulik, spawacz. Nie pracuje od 2 lat. Do 27.05.2012 r. pobierał świadczenie rehabilitacyjne przyznane w związku z udarem mózdzku.

W dniu 08.05.2012 r. złożył wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Dowód: wniosek – k. 1-2 akt rentowych ZUS, kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych – k. 3 akt rentowych ZUS

W. J. legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności wydanym przez (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w L. z dnia 19.06.2012 r. Jako symbol niepełnosprawności wskazano 10 –N choroby

neurologiczne, 05-R upośledzenie narządu ruchu oraz 11-I inne, w tym schorzenia: endokrynologiczne, metaboliczne, zaburzenia enzymatyczne, choroby zakaźne i odzwierzęce, zeszpecenia, choroby układu krwiotwórczego. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 15.04.2011 r. Orzeczenie wydano okresowo do dnia 30.06.2013 r.

Dowód: orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 19.06.2012 r. – k. 41 dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego

Lekarz Orzecznik orzeczeniem z dnia 23.07.2012 roku uznał ubezpieczonego za zdolnego do pracy. Ubezpieczony skorzystał z prawa wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej, która orzeczeniem z dnia 10.09.2012 roku podtrzymała orzeczenie Lekarza Orzecznika.

Dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 23.07.2012 r. – k. 67 akt rentowych ZUS, orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 10.09.2012 r. – k. 70 akt rentowych ZUS

Zaskarżoną decyzją z dnia 20.09.2012 r., znak (...), organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonemu W. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Dowód: zaskarżona decyzja z dnia 20.09.2012 r. – k. 71 akt rentowych ZUS

Stwierdzone schorzenia internistyczne występujące u ubezpieczonego tj. cukrzyca typu 2 oraz nadciśnienie tętnicze nie czynią jego niezdolnym do pracy z przyczyn internistycznych. Biegła podniosła, że cukrzyca typu 2 z objawami niedocukrzeń łagodnych ustępująca po spożyciu cukru, bez powikłań. Nadciśnienie tętnicze bez udokumentowanych powikłań narządowych.

Biegły chirurg rozpoznał u W. J. cieśń nadgarstka ręki lewej po leczeniu operacyjnym z wyznaczeniem powtórnego zabiegu na kwiecień bieżącego roku. Biegły wnioskował o ocenę zaburzeń ręki lewej głównie czynnościowych po zabiegu operacyjnym (kwiecień bieżącego roku) przez lekarza ortopedę.

Stwierdzone schorzenia przez biegłego ortopedę tj. zespół cieśni kanału nadgarstka operowany oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowego czynią ubezpieczonego zdolnym do pracy. Biegły badaniem nie stwierdził zaników mięśni wewnętrznych ręki. Pełny zakres ruchów. Opinia jego jest zgodna z orzeczeniem organu rentowego ZUS.

Biegła neurolog rozpoznała u ubezpieczonego przebyty udar niedokrwienny mózdzku z nawracającymi zawrotami głowy i zaburzeniami równowagi oraz obustronny zespół cieśni nadgarstków. Uznała W. J. za częściowo niezdolnego do pracy. Niezdolność istnieje od czasu udaru mózdzku w marcu 2011 roku.

Biegła wyjaśniła, że udar mózdzku potwierdzony został badaniem TK, w kontrolnych badaniach utrzymywały się objawy jego uszkodzenia. Są one przyczyną nawracających zawrotów głowy i zaburzeń równowagi z upadkami. Objawy te znacznie ograniczają zdolność do pracy na dalsze 2 lata. W ocenie biegłej dodatkowym ograniczeniem zdolności do pracy, zgodnej z kwalifikacjami, są obustronne zespoły cieśni nadgarstków, potwierdzone badaniem emg. Drętwienia rąk, ograniczony uścisk dłoni znacznie ograniczają zdolność do pracy. Uwzględniając obecne odchylenia w stanie zdrowia nie podzieliła stanowiska komisji lekarskiej.

Dowód: protokół badań sądowo-lekarskich z dnia 23.01.2013 r. – k. 27-27 v. akt sprawy, protokół badań sądowo-lekarskich z dnia 27.03.2013 r. – k. 47-47 v. akt sprawy, opinia sądowo-lekarska z dnia 15.05.2013 r. – k. 65-66 akt sprawy

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii biegłej neurolog.

Bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego W. J. zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy ubezpieczony jest niezdolny do pracy częściowo lub całkowicie po ustaniu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego tj. od 28.05.2012 r. Spełnienie przez ubezpieczonego pozostałych określonych w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych(tekst jednolity: Dz. U. 2009r., Nr 153, poz. 1227) nie było kwestionowane przez organ rentowy.

Definicję niezdolności zawiera przepis art. 12 powołanej na wstępie ustawy, który stanowi, że niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2 i 3 w/w ustawy).

Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 w/w ustawy).

Dokonując zaś oceny przewidywanego okresu niezdolności do pracy zarobkowej bierze się pod uwagę przesłanki wynikające z treści § 6 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy (Dz.U. nr 273, poz. 2711), czyli charakter i stopień naruszenia sprawności organizmu oraz rokowania odzyskania zdolności do pracy.

Treść powołanych przepisów obliguje do tego, aby niezdolność do pracy rozpatrywać indywidualnie w odniesieniu do konkretnej osoby, przy uwzględnieniu jej stanów chorobowych, wieku, kwalifikacji.

Celem ustalenia, czy stan zdrowia ubezpieczonego kwalifikuje go jako osobę niezdolną do pracy i ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych: chirurga, internisty-diabetologa, ortopedy oraz neurologa.

Biegli chirurg, internista oraz ortopeda uznali ubezpieczonego za zdolnego do pracy. Natomiast biegła neurolog uznała W. J. za częściowo niezdolnego do pracy od czasu udaru mózdzku w marcu 2011 r.

Biegła neurolog szczegółowo wyjaśniła, że udar mózdzku potwierdzony został badaniem TK, w kontrolnych badaniach utrzymywały się objawy jego uszkodzenia. Są one nadal przyczyną nawracających zawrotów głowy i zaburzeń równowagi z upadkami. Objawy te znacznie ograniczają zdolność do pracy na dalsze 2 lata. W ocenie biegłej dodatkowym ograniczeniem zdolności do pracy, zgodnej z kwalifikacjami, są obustronne zespoły cieśni nadgarstków, potwierdzone badaniem emg. Drętwienia rąk, ograniczony uścisk dłoni znacznie ograniczają zdolność do pracy.

Przy ocenieniu opinii wydanych w rozpatrywanej sprawie Sąd miał na względzie, iż opinia biegłych podlega, jak inne dowody ocenie według art. 233§1 k.p.c., lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłych, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłych nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c., Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego. Sąd nie jest związany opinią biegłych i ocenia ją na równi z innymi środkami dowodowymi w ramach swobodnej oceny dowodów.

Sąd uznał, iż można oprzeć rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie na dowodzie z opinii biegłej neurolog, która stwierdziła naruszenie sprawności organizmu z przyczyn neurologicznych powodujących częściową niezdolność do pracy od marca 2011 r.

Sąd Okręgowy przyjął wydaną w sprawie przez biegłą neurolog opinię sądowo – lekarską za podstawę rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy uznając, że opinia ta sporządzona przez lekarza specjalności odpowiednio dobranej do schorzeń ubezpieczonego w sposób fachowy, merytoryczny odnosiła się do oceny niezdolności w płaszczyźnie medycznej (biologicznej), gdzie biegła wzięła pod uwagę charakter i przebieg procesów chorobowych ubezpieczonego na stan czynnościowy organizmu, sprawność ogólną organizmu i stopień określenia skutków schorzeń ubezpieczonego.

Bezsporne jest też to, że do opinii biegłych zastrzeżeń nie złożyła żadna ze stron.

W wyroku z dnia 30 marca 2000r. w sprawie II UKN 444/99 opublikowanym w OSNP 2001/17/543 Sąd Najwyższy stwierdził, że w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych organ rentowy ma pozycję strony (art. 477¹⁰ § 1 kpc), więc powinien przejawiać odpowiednią aktywność dowodową, między innymi wobec treści dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych, a w przeciwnym razie ponosi negatywne skutki prawne swej bierności, polegające zwłaszcza na zmianie wydanej decyzji czy oddaleniu wniesionego środka zaskarżenia.

Sąd miał na uwadze, że ubezpieczony do dnia 27.05.2012 r. uprawniony był do świadczenia rehabilitacyjnego, a zatem przyznał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia następnego po dniu ustania prawa do świadczenia na okres 2 lat zgodnie z opinią biegłej neurolog.

W tym stanie rzeczy uznając odwołanie za zasadne, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 28.05.2012 r. na okres 2 lat, o czym orzeczono w pkt I sentencji wyroku.

Mając na uwadze dyspozycję art. 118 ust. 1 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd nie stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieprzyznanie prawa do świadczenia, o czym orzeczono w pkt II wyroku. W ocenie Sądu ocena niezdolności do pracy wnioskodawcy pracy wymagała przeprowadzenia postępowania dowodowego w postaci opinii biegłych sądowych, co nie było możliwe przed organem rentowym. Sąd Okręgowy nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego, gdyż dopiero na podstawie opinii biegłej neurolog ustalono, że ubezpieczony jest nadal po ustaniu świadczenia rehabilitacyjnego częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat.